

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumerează și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octombrie v. 1889

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnătate atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiu, 23 Septembrie st. v.

* Evenimentul zilei e discursul rostit de dl Coloman Tisza la banchetul din Oradea-mare.

Un discurs de tot blăjin de astădată, dar' tocmai tonul blăjin al discursului e marele eveniment politic.

Căci dl Coloman Tisza, deși numai om politic cu vederi strimte, avea în apucăturile sale și ceva ce ne reamintesc pe unul din cei mai mari oameni de stat, pe principele de Bismarck: era îndrăzneț și violent în enunțările sale, dădea mereu cu pumnul în masă și rezolva cele mai grave chestiuni prin amenințări.

De astădată dl Tisza e domol, alege vorbele cu oarecare băgare de seamă, nu mai dă cu pumnul în masă, nu mai amenință pe nimeni.

Acesta e evenimentul.

Omul, care timp atât de îndelungat s'a jucat cu focul, amenințând mereu, că va strivi și muia pe alții, aji e domol și muiat el însuși.

Să ne reamintim asprimea, cu care s'a pronunțat dl Tisza la Cluj, la Oradea-mare, în parlament, pretutindenea, unde 'i-se dădea ocaziune, de a se pronunța asupra chestiunii „naționalităților“, de sigur cea mai importantă din toate chestiunile, care agitează opiniunea publică a țării. Auzindu-l atunci, 'i-ar fi venit să crezi, că în curând vom trece prin cele mai radicale prefaceri și că ori-și ce curent supărător pentru susținătorii ideii de stat maghiar va trebui

să dispară cu desăvârșire din viața noastră publică.

Căci dl Coloman Tisza a venit și a stat atâtă timp la putere, fiindcă a știut să producă și să mențină în opiniunea publică a conaționalilor sei credința, că e singurul om, care poate, dacă va fi ajutat, să rezolveze chestiunea „naționalităților“ potrivit cu aspirațiunile concetățenilor nostri maghiari.

Aceasta și singură aceasta e rațiunea de a fi a îndelungatei sale guvernări; toate 'i-s-au iertat domnului Tisza, câtă vreme se credea, că numai el și numai așa poate să rezolveze marea chestiune; nimic nu 'i-se mai iartă însă din clipa, în care credința aceasta e slăbită.

Ear' credința aceasta a început a slăbi.

Nimeni nu-l acuză, și nici că poate nimeni să-l acuze pe dl Tisza, că nu a voit în toată sinceritatea să și implinească făgăduința atât de adese-ori și cu atâtă stăruință repetată. Căci nu ne-a crutat d-sa deloc pe noi, susținătorii ideii de stat poliglot, ci s'a folosit de întreaga putere publică, pentru-ca să ne „strivească“, a violentat conștiințele, a nesocotit cele mai lămurite legi, a trecut cu vederea chiar rațiunile de stat, ca să înăbusească ori-și-ce avent nemaghiar în țările coroanei ungare.

Dar' nici dl Tisza nu se poate plânge, că n'a fost ajutat.

Parlamentul 'i-a dat față cu „naționalitățile“ totdeauna drepte și toate deosebirile de partid încetau, când vorba era de vre-o măsură luată contra noastră.

Presa națională maghiară 'i era întreagă la dispozițiune, când vorba era de susținerea politice, pe care o preconisase fața cu noi.

„Societatea“ maghiară s'a organizat anume și a făcut cele mai mari opinii, ca să-l ajute și acolo, unde puterea statului nu poate să pătrundă.

Coroana, în sfârșit, chiar Coroana 'i-a acoperit cu întreaga ei autoritate, pentru-ca să nu se poată dice, că susținătorii ideii de stat poliglot primesc de sus încurajare.

Lucrarea domnului Coloman Tisza, deși îndelungată și stăruitoare, a rămas stea.

Domnul Coloman Tisza a știut să scoată din parlamentul ungar pe toți susținătorii ideii de stat poliglot, a știut să pună eticheta maghiară pe toate așezămintele statului ungar, a știut face ca partea cea mai mare a cetățenilor să fie oameni tractați în țeara lor ca nise străini, dar' Ungaria nu e aji mai mult maghiară ca la 1875 și la 1867, „naționalitățile“ n'au renunțat și nimeni nu crede, că ele nu vor profita de cea mai apropiată ocaziune, ca să-și asigureze pozițiunea ce li-se cuvine în viața comună a patriei lor.

„Ai voit“, — 'i-se dice dar' dlui Tisza, — „ai și ostenit, dar' fără de succes“.

Aceasta e ceea-ce face preste puțință dănuirea actualului regim.

Cercurile politice sunt toate cuprinse de simțământul, că domnul C. Tisza trebuie să se retragă. Domnul C. Tisza o simte și el aceasta mai bine ca ori-și-cine.

Întrebarea e însă: Ce va urma după-ace domnul Tisza se va fi retras?

„Nemzet“, informat mai bine ca ori-și-cine despre dispozițiunile cercurilor hotărâtoare și despre temerile lor, prevede că după retragerea domnului Coloman Tisza nu va pute să urmeze decât o stare de tranzițiune, în care „naționalitățile“ se vor încuraja, ca să aducă și aici în statul ungar lucrurile cum ele sunt în țările de preste Laita. De aceea stăruie, ca domnul Coloman Tisza să mai rămână în fruntea afacerilor.

Va și rămâne dl Coloman Tisza, cât va mai pute; mult însă nu mai poate să rămână. Căci situațiunea generală nu-l mai iartă să meargă înainte.

Amânarea procesului pornit contra dlui general Traian Doda, confirmarea episcopului din Caransebeș, achitarea părintelui Lucaci, achitarea dlui Barcianu sunt tot lucruri, care ar pute să-i îmbărbăteze pe susținătorii ideii de stat poliglot.

Dacă însă aceste nu-i îmbărbătează, n'au decât să mai cetească și discursul rostit de dl C. Tisza la Oradea-mare, pentru-ca să simță, că se apropie un timp, în care ministrii Ungarii nu vor voi să-și „strivească“, ci să-și împace pe susținătorii ideii de stat poliglot.

De astădată dl C. Tisza nici nu atinge chestiunea „naționalităților“, fiindcă situațiunea nu-l mai iartă să se pronunțe tot ca în trecut asupra ei. El însă, sfârșindu-și discursul, îi dă o lovitură indirectă colegului seu dela justiție, care sunt acum câțiva ani, ca deputat, nu s'a sfîit a emite în parlament principul, că „legea pentru naționalități“ nu se execută, fiindcă „naționalitățile“, abuzând de libertățile ce li-s'au acordat, nu merită executarea legii create în favorul desvoltării lor.

„Ridic paharul“, — dice dl C. Tisza, — „pentru aceea, care sunt hotărâți să aperse libertatea și fața cu aceea, care abuzează de armele libertății, îl ridic pentru toți, care reamintindu-și timpurile de mai înainte și dându-și seamă, ce au produs dela 1867 încoace pacea și buna înțelegere în Ungaria, sunt gata să aperse pacea și buna înțelegere dintre clase și confesiuni...“

Pace dorește dl C. Tisza și bună înțelegere și nu mai sunt aji pentru odinioară atât de strașnicul ministru decât clase și confesiuni în regatul ungar.

Vom vedea, dacă tot astfel va vorbi dl C. Tisza și la proxima ocaziune, când 'i-se va pune întrebarea: Dar' cu „naționalitățile“ cum stăm? „Sobolii“, de care atât de adese-ori ni-ai vorbit, unde sunt? — 'I-ai prins? 'I-ai strivit? 'I-ai muiat? 'I-ai făcut, precum promiteai, să se ascundă în gaură de șerpe?

Deocamdată nu ne rămâne decât să mai așteptăm cum atâtă timp am așteptat și să ne ferim de iluziunea, că acum trecuți suntem prin toate greutățile.

Ca toți oamenii cuprinși de avent bolnăvicioasă, susținătorii ideii de stat maghiar sunt incalculabili. Tocmai simțind, că se apropie timpul, în care situațiunea generală și resoanele de stat nu-i mai iartă să-și urmeze lucrarea destructivă, vor mai face poate un ultim și desperat asalt asupra susținătorilor ideii de stat poliglot, — și dacă acest asalt se va face, mulți dintre noi vor mai ave să sufere lovituri grele. Gândul însă, că aceasta are să fie cel din urmă asalt, are să ne deie tuturora tăria, de a persista în susținerea cauzei bune.

E în natura lucrurilor, ca în ajutorul dăruirii grele să iese la iveală cele mai bune puteri ale societății, și noi Români n'avem să ne plângem, dacă adversarii nostri ne arată ei pe oamenii, în care putem să avem toată încrederea.

Să-i lăsăm deci să lovească, fiindcă acolo, unde lovesc ei, e puterea noastră, și e bine să știm noi, unde ne este puterea, și să știe ei, care sunt între noi oamenii cu bărbăție, care ca adversarii nu se dau nici-odată îndărăt, și ca amici nu șovăesc nici-odată.

Dl C. Tisza nu mai vorbește aji ca mai înainte, fiindcă ceea-ce a voit el era un lucru nefiresc și imposibil; noi și aici la Sibiu, și la Brașov, și la Cluj, și în Sătmăre, și la Caransebeș, și la Lugoj, și la Arad, pretutindenea, unde sunt Români sinceri, vorbim și aji ca la 1867, la 1881, la 1887, fiindcă ceea-ce voim noi e în natura lucrurilor și trebuie să se întâmple chiar și dacă n'am voi noi: noi mergem cu timpul, în care trăim, dar' dl C. Tisza a voit să oprească evenimentele în desfășurarea lor firească.

Nu le va pute opri nici dl Coloman Tisza, nici cei-ce îi vor urma în fruntea afacerilor, căci statul e organism viu, care se desfășură din el însuși, nu după voința oamenilor, ci potrivit cu adevărata fire a elementelor ce-l constituiesc.

floră, gata pentru ori-ce petrecere și vădând tot așa de bine la Craiova, la Iași sau la Galați ca și la Bucuresci, cum ar face din salonul seu un salon parisian. Ea folosește nu mai puțin toate ocaziunile de a merge la balurile oficiale sau de caritate pentru a îmbrăca costumul național, pe care-l poartă totdeauna la țeară, nu numai din patriotism, cum face princessa George Bibescu, ci pentru-că știe, că costumul acesta îi șede de minune, și totodată pentru ca să nu umilească pe acele din patrioatele sale care, mai puțin norocoase, nu pot scoate vre-un cap de operă dela meșterul Doucet.

În serile aceste, cele mai distinse Române se îmbracă la domnița Bălașa, începând dela maramă, vârlul acela țesut din mătășă și aur, cămașa și vâlnicul, din crep brodat, și fusta (vrei să dici: cătrînța, fotele. Trad.) din mii de colorii, până la opinci, sandalele aceste fine din pele naturală. Apoi astfel îmbrăcate, gâtul și brațele încărcate de salbe și de brățare din mărgăle; de piastri sau din coral, ea e într'adever adorabilă și-și reia tot caracterul național. Aceasta e poezia Orientului unită cu farmecul european.

* * *

„După aceste două tipuri vin Sârbele, mici și urite în general, însă oneste, harnice, econome. Ele nu locuiesc decât în orașe, unde sunt pe cale de a dispărea.“

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 23 Septembrie st. v.

Situația în Bulgaria.

Articolul oficiosului „Fremdenblatt“, în care Porții 'i-se dă sfatul, de a lua inițiativa pentru recunoașterea prințului de Coburg de principe al Bulgariei unite, a produs, se vede, în Berlin o senzație cu mult mai mare decât în presa austro-ungară, care nu 'i-a prea atribuit mare importanță. Cele mai multe foi berlineze se ocupă cu această acțiune oficioasă introdusă așa deodată, din care se deduce, că Germania, în contrast cu timpul, când a dîs Bismarck, că „pentru el Bulgaria e Hecuba“, ia acum față cu chestiunea bulgară o atitudine, care e mai favorabilă dorințelor Bulgariei, Turciei și Austro-Ungariei. Altfel „Fremdenblatt“ cu anevoie ar scrie într'un asemenea limbaj. E de însemnat, că organul principelui de Bismarck, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, în fruntea revistei sale politice ia notiță îndetaliată despre articolul foii vieneze oficioase și observă, că acea scire, după ce nimeni nu-i contrădice, merită credință. Chiar și presa independentă concludă din acel articol oficios, că Germania e acum mai favorabil dispusă pentru recunoașterea prințului Ferdinand de principe al Bulgariei.

În adevăr, dacă articolul organului oficiului nostru de externe merită importanță, pe care 'i-o dau foile din Germania, am pute dice, că ne aflăm în ajunul unor acțiuni, care sunt potrivite a schimba cu desăvârșire actuala situație politică nesigură. Atitudinea Germaniei și a monarhiei noastre față cu chestiunea bulgară ar deveni mai hotărâtă și prin aceasta Rusia încă ar fi silită să iese din rezerva ei de până acum.

Visita Țarului în Berlin.

Ambasadorul german din Petersburg, domnul de Schweinitz, a plecat zilele aceste la Berlin. Călețoria ambasadorului stă de sigur în legătură cu iminenta sosire a Țarului în Berlin. Diarele rusești încep încetul cu încetul a vorbi mai hotărât despre visita Țarului în Berlin. „Novoie Vremia“ s'a exprimat mai deunăzi, că visita împăratului Alexandru al III-lea la curtea germană ar pute să aibă drept urmare și aceea, că Germania să nu întreprindă în curând acțiuni ce sunt potrivite a conturba pacea. „Grașdanin“ dă expresiune speranței, că visita Țarului va avea importante urmări politice. Situația internă și externă a Germaniei ar fi actualmente deasfel, că politici

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Românele la Paris.

„Le Figaro“, unul din cele mai răspândite diare parisiene, în suplementul seu literar Nr. 38 dela 21 Septembrie v. c., ocupându-se de femeile exotice din expoziție, scrie sub semnătura René de Pont-Iest următoarele despre Române:

„... Principele George Bibescu, comisarul general al expoziției române, n'a scăpat din vedere elementul feminin. Despre el a fost vorba de a instala un restaurant după modelul celor din Țeara-Românească.“

A fost convins cu toată dreptatea, că prezentându-se câteva din compatrioatele sale ar completa de minune concertul lăutarilor sei; el voia cu tot prețul să facă pe vizitatori atât din partea urechilor, cât și din a ochilor. Se știe, că a și reușit. Succesul Româncelor în costum național a fost complet. Dealțul au fost alese cu grijă, pentru de a reprezenta tipurile diferite ale rasei lor.

„E adevărat, că nici într-o parte o asemenea alegere nu e ușor de făcut, ântîin: pentru-că în România preste tot femeile sunt frumoase sau cel puțin plăcute, și după aceea, pentru-că în urma amestecării cu Grecii și Slavii, frumseța femeiască este mai picantă,

mai pitorească decât ori-și-unde. Ochii lor mai negri și părul lor blond, coloritul lor palid și fața lor oacheșe, capetele lor de virgine, umbletul lor legnat de alme, fisonomiile lor severe, profilele lor de camee și buzele lor suridende arată două rinduri de mărgăritare, îmbrăcăminte lor țesută din mătășă de diferite colorii cu fluturi de aur, toate aceste te surprind și te scot din fire. Încă n'ai lăsat Europa, și te crezi deja în Asia.“

* * *

„Îndeosebi la munte întâlnesci rasa latină pură, aceea care descinde, ori-ce s'ar dice, din colonia lui Traian. Se cunoaște după albeața feței, după talia lor înaltă, după ochii lor întunecați și lucitori. Acolo femeia mai mult ca în toată România, e frumoasă, harnică, onestă, cu obiceiuri morale. Tot se face în casa sa de mână ei sau de a servitorilor sei. Ea țese lăna și pânza, pregătește și brodează îmbrăcămintea la toată familia. Ea poate să nu ceară de afară altceva, decât prisoșul și luxul. Nu trăiesc decât numai pentru familia sa. Aceasta este adevărata matroană romană, care nu vrea să scie de altceva, decât de lucru, punând cinstea casei mai presus de toate bunurile.“

„Acestor rase de frunte prin virtuți și prin frumseți aparține mama eroicului Ștefan-cel-mare. Într-o noapte, Ștefan, care plecase în contra Turcilor, vine și bate la poarta

castelului seu. — Cine e aici? îl întreabă mama-sa. — Fiul tău, îi răspunde ostașul. — Învingător? — Nu. — Atunci pleacă înapoi la luptă!

„Ștefan ascultă și nu se reîntoarce acasă înainte de a-și vedea inimicii alungați.“

„O baladă ce o învață copiii din frageda lor etate istorisește această epopee a marelui vovod; și aceasta baladă e aproape ca și latina din epoca republicii romane.“

„Ovidiu nu se îndoia deloc, trecând preste Dunăre pentru a se duce în exil la Schiți, că o jumătate de secol mai târziu limba așa de armonioasă a „Metamorfoselor“ sale va fi aceea a unui popor tractat atunci de barbar.“

„Poporațiunea așa de interesantă a acestor munți e ortodoxă; însă cu toate aceste, femeia nu admite divorțul, pe care religiunea și legea le autorizează. Aceasta este unul din punctele cele mai pronunțate ale asprimii principiilor sale.“

„Dacă din munte te scobori la șes, trupul femeiesc nu mai are aceeași puritate.“

„Mestecarea cu Slavii se simte. Femeia e tot albă, dar' talia mijlocie, une-ori chiar mică...“

„Femeia română vorbește totdeauna mai multe limbi, și îndeosebi foarte curat pe cea franceză; ea e instruită, distinsă, elegantă, bogată în toate calitățile inimii, însă adese-ori

„În fine există o a patra femeie în România: Țiganka, frumoasă când e tină, vesele înaintea de treizeci de ani, și pe care o întâlnesci pretutindenea, coboare-se din India sau Egipt, căci ea face toate treburile, începând dela cele mai puțin exprimabile până la cele ce nicăiri nu se țin de sexul ei: des-cântătoare, buchetieră până-ce este mitică și gentilă, chîrșor, spoitoare, sau ca saloari, la zidit. Fără educațiune, nescind nici cet, nici scrie, neavînd nici o religiune adevărată, căci la ortodoxism ea mestecă „superstițiunile rasei sale și obiceiurile musulmane, ea e desprețuită pe tot locul.“

„Toate femeile aceste, deși locuiesc aceeași țeară, însă obiceiurile, precum și tipurile le separează complet, ba mai mult chiar decât atâtă, vorbește limbi diferite: unele românesce curat, adică aproape ca și vechii Latini, și aceste au îndeosebi darul artelor, — din mijlocul acestora au ieșit artiste ca și eminenta comediantă Aristița Manolescu și marea tragediană lirică Elena Teodorini, — celelalte țigănesce și slavonesce.“

„Aceste își întorc bucuria privirii către Rusia, în vreme ce partea mai mare dintre celelalte nu se interesează decât de literatură, de arte și de moda din Franța.“

„Această româncă este cu adevărat Parisiana Orientului.“

V. H.

germani nu vor pute să scape din mână iminentul privilegiu bun. Evenimentul din Berlin ar pute să aibă drept urmare negocieri hotărâte în privința ces-tiunilor dela ordinea țilei, care apasă ca o grea povară interesele păcii eu-rope. Dacă Germania și stă în fruntea alianței întreite, conducătorii aceleia tot ar ști ei, că pe această alianță numai în timp de pace se pot răzima. Că cercurile conducătoare berli-neze aspirează în faptă la o ase-menea înțelegere, ție foaia ru-sească mai departe, rezultă și din îngri-jirea oficioaselor austriace, care urmă-resc cu multă gelosie toate fazele poli-tice germane. Ar fi numai de dorit, ca această îngrijire a oficioaselor austriace să nu fie neîntemeiată, pentru-ca aspi-rațiunilor austriace să se poată pune odată stavilă. Atunci puterile ar pute să urmeze la o desarmare parțială.

Un manifest al dlui Jules Ferry.

Domnul J. Ferry a adresat urmă-torul manifest către alegătorii sei: „Iu-biți concetățeni! Sunt aproape douăzeci de ani, decând luptăm împreună, pen-tru-ca să scăpăm țeara de reacționari și clericali. Am și isbutit: dela 1876 încoace alegerile au dat totdeauna ma-joritate republicană. Alegerile însă din Iulie pentru consiliul general și cea din 22 Septembrie au dat o lovitură acestei mișcări. Boulangismul, care pă-re că câștigă teren în partea dela Răs-ărit a țării și care a pierdut arondis-mentul de Nord, s'a ivit între noi ca un spectru: cu nerușinarea și ingeren-țele lui. D-voastre l-ați vădut cum lu-creează, cum subminează partidul repu-blican, cum a înșelat și și-a bătut joc de muncitori, cum i'a atras cătră el, di-când că dînsul este aderent al ideilor republicane, ear' în realitate nu lu-creează decât în interesul clericalilor și monarchistilor, care s'au conjurat con-tra republicei. Pe calea corupțiunii s'au făcut apoi și celelalte. Cei din Vosges au făcut și ei cunoștință acum cu aceste spectre, s'au lăsat să fie co-rupți de acei păcătoși, căror dacă nu s'ar pute pune stavilă, apoi ar face, ca mandatul de deputat să nu-l aibă decât cei care dau parale mai multe și care sînt mai îndrăgneați.

„Astfel a fost bătută republica Du-mineca trecută cu 162 voturi. Trebuie să ne rușinăm de asta, dar' să despe-răm nu! Republicanii, rămâneți la postul vostru. Rămâneți uniți! Printr'o propa-gandă mai energică dați-vă silințele, ca să recăștigați terenul pierdut. Acea coaliție nenaturală, care s'a format în arondis-men-tul Saint-Die și care astfel a dat pe mîna reacționarilor cercul electoral, se va des-face îndată-ce elementele democratice se vor pune pe lucru, și astfel onoarea și bunul cumpăt ear' vor triumfa în acest arondisment.

„Cât despre mine, iubiti cetățeni, eu nu mi-am pierdut nici curajul, nici speranța, cu toate-că am avut în aceste alegeri desilusiuni destul de triste. Dar' până-ce aici acasă au dat preste mine as-tfel de dureri, nu pot să nu mi exprim bucuria, când ved, că în toată țeara ideile și principiile, al căror propagator sînt, prin politica pacinică și înțeleaptă a republicanilor au câștigat o mare majoritate în țeară. Boulangismul, con-tra căruia am fost primul care m'am ri-dicat, a fost zdrobit. Franca republicană s'a pronunțat contra revisiunii. Re-publica a ieșit victorioasă dintr'o luptă decisivă și periculoasă. Nu face deci ni-mic, dacă eu am rămas pe câmpul de luptă.

„Să trăească republica“.

Ministrul-președinte Tisza în Oradea-mare.

Cu privilegiul banchetului ținut în Oradea-mare, dl Coloman Tisza a ro-tit un discurs, din care extragem ur-mătoarele:

Despre aceea, cum s'au împlinit lucr-urile, pe care înainte de asta cu vre-o câțiva ani le-am pus în perspectivă în calitate de conducător al finanelor, nu vorbesc; parte legile create, parte bilanțurile prezentate de atunci încoace răspund în locul meu.

Despre situațiunea politică generală, — spre norocire, că pot să vorbesc astfel, — nu am ce să ție, pentru-că nu pot face altceva, decât să me alătur la declarațiunile aceluia, care în decursul verii s'au declarat de-a lungul și latul Europei și cu toți au dat expresiunea acelei convingeri, că cu toate-că raporturile nu sînt deasfel, ca statele să poată renența la menținerea puterilor lor armate, tot mai mult putem spera, că pacea va fi asigurată.

Despre situațiunea politică generală a patriei încă numai vre-o câteva cuvinte voi să ție. Căci în acest cerc, unde fiecare urmărește cu atențiune evenimentele, dacă eu nici nu aș spune-o, fiecare o știe, că în jumă-tatea a doua a perioadului trecut s'a făcut o încercare pentru nimicirea principiilor consti-tuționale fundamentale.

Nu a succed atunci și, așa cred, nu are să succedă nici-odată, ca hotărîrea asupra duratei legislativei și asupra sorții guver-nelor să rămână la discrețiunea unei minorități. Dar' încercarea s'a făcut, putem să o sperăm, însă nu o putem ști, dacă nu are să se mai repeteze. — Sînt semne, că cel puțin luptele personale se vor continua. Am indicii înaintea mea și într'alt loc nu aș face-o, dar' aici în-aintea alegătorilor mei îmi ție de datorință, de a vorbi încâtva și de persoana mea.

Un lung șir de acuze decurg cu o oare-care consecuență în contra mea, acuze, care vor numai să mă atingă și la a căror com-batere nu mă demit, că anume, decând sînt eu membrul guvernului și decând stau în fruntea acestui guvern, dela concordatul dela 67 încoace, țeara regresează în ceea-ce privește drepturile ei. În contra acesteia nu mă apăr. Căci îl știu, îl simțesc și fiecare om de bună credință poate pătrunde neadeverul acestei afirmațiuni și că nu am trebuință să mă apăr în contra ei.

Când ție, că în țeară există multe rele și că cauza tuturor aceluia e un singur om: Nu, asta pe mine nu mă vatămă. Dacă aș fi deșert, aș lua-o drept un compliment.

Da, mă supără însă, că acei domni nu se gîndesc, ce vătămăre o'mit față cu le-gislativa și cu majoritatea alegătorilor acestei țeri, când îi prezentă pe aceia ca pe unii, care atîrnă dela cuvîntul puternic al unui singur om. Câte-odată se obosesc și atunci ție: Ce caută aici acest om, care nu are influență și autoritate nici în sus, nici în jos, căci proprii lui colegi din minister se gîndesc mereu, cum să facă în majoritate elici în contra lui și cum să-l trîntească. Și eară nu se gîndesc la aceea, că nu pe mine mă vatămă, ci vatămă pe acei bărbați eminenți ai patriei noastre, pe care încrederea Oradei i'a pus în seauul ministerial și pe care încrederea majorității îi ține acolo. Dar' ei nu se gîndesc, ce în-seamnă a susține asemenea lucruri despre acei bărbați și nu au curajul de a se pune în fața celui om fără nici o autoritate?

Nu, ci fac o față veselă, simulează prie-tenie și pe cei ascunse lucrăază în contra lui. Acela, care despre acești bărbați presupune aceasta, nu are nici facultate de judecată, nici alte însușiri de învidiat.

Și, domnilor, pe mine de multe-ori m'au numit de măiestru al tacticei. Ei, acum voi comite eu o greșală în contra tacticei, căci spun, că scopul aceluia domni e, de a destră-băla majoritatea și de a produce criză în gu-vern. Observ, și prin aceasta nu voi să provoc nici scrupuli, nici spe-ranțe nemotivate, că, precum de mul-teri s'a întemplat, partide singuratiche, majori-tăți s'au sfîrșit din cauza anumitelor ces-tiuni; s'a întemplat cu guverne, s'a întemplat cu diplomați singuratici, că dacă nici nu și-au pierdut cu totul încrederea, dar' s'au retras din cauza unor asemenea ces-tiuni singuratiche, pe care nu le-au putut rezolva.

Dar' oare fiecare bărbat de partid sau de guvern nu va face imposibil sau cel puțin nu va îngreuna o astfel de retragere, când există împregiurări, din care s'ar pute de-duce, că de frică s'a retras?

Dar' în sfîrșit, ceea-ce fac domni aceia e treaba lor. Cred însă, că într'una veți consimți cu mine, că nu numai în parlament, dar' în țeara întreagă, dacă se vor mai arăta din nou astfel de semne, partidului liberal îi rămîne o nouă datorință: De a apără constituția țerii în con-tra unor asemenea atacuri și de a nu permite, ca să se periclitaze pacea internă, pe care țeara o are dela 1867 încoace.

După-ce ministrul-președinte a vor-bit mai mult despre reforma adminis-trativă și s'a încercat să arete, că prin nu-mirea funcționarilor guvernul nu voește să răpească autonomia comitatelor, din contra aceasta are să rămână un veci-nic controlor, și-a terminat toastul seu astfel:

Și acum senzați-me, că fără a voi, am obosit într'atăta atențiunea stimabililor mei amici, dar' obiectele aceste sînt deasfel, că s'ar pute vorbi despre ele cu mult mai mult.

Și acum permiteți-mi să ridic și eu pă-harul; să-mi ridic paharul pentru toți aceia, care sînt hotărîți a păzi față cu ori-și-cine din această țeară constituția Ungariei, drep-turile ei și respectarea aceluia, să-mi ridic paharul pentru aceia, care sînt hotărîți a apără libertatea față cu aceia, care abuzează de armele libertății, să-mi ridic paharul pen-tru toți aceia, care se gîndesc la timpurile din urmă și recunoscînd, că ce au produs în Ungaria pacea și înțelegerea dela 1867 încoace, sînt gata a apără această liniște, buna înțele-gere între clase și confesiuni (Pentru domnul Tisza ve vede că nu există naționa-

lități. Red. „Tribunei“) față cu ori-ce atac; să-mi ridic paharul pentru aceia, care cu-prinđînd importanța împregiurării, ca toți membrii națiunii să trăească în deplină înțe-legere cu armata, sînt gata a apără buna înțelegere, vină aceea de ori-și-unde va veni; când îmi ridic paharul pentru aceasta, — mul-țumită lui Dumnezeu, — o știu, că îl ridic pentru majoritatea uriașă a națiunii maghiare, și o știu și aceea, că îl ridic pentru toți lo-cuitorii din Oradea-mare, care întocmai cum în trecut au făcut totul pentru binele patriei, când au trebuit să apere constituția, drep-tul, vor face și acum toate, dacă cumva dușmanul va bate la ușa din altă parte.

Dumnezeu să vă trăească la mulți ani!

Adunarea pentru fond de teatru român.

(Raport special al „Tribunei“.)

Caransebeș, 20 Septembrie v. 1889.

Idea, ori-cum este, avînd aderenți, se în-trupează mai cîrînd ori mai tîrziu. Ear' idea înființării unui teatru român este susți-nută chiar și de aceia, care ție, că înainte de a zidi teatru trebuie să creăm, trebuie să pro-ducem altceva de o mai simțită și mai netă-găduită necesitate. În punctul acesta cong-lăsesc și cei contrari edificării teatrului. Sigur, sîntem toți pătrunși de însemnătatea, de co-losalul folos ce ar rezulta din întruparea ace-ței idei.

Însă ori-cât de optimisti am fi, trebuie să mărturisim, că lucrul prea se trăgănează, prea nu e întîmpinat cu însufleșirea recerută și prea cu anevoie prinde rădăcini, ba ne în-cumetăm a ție, că interesul din an în an scade.

Nici vorbă, o societate întemeiată de 20 de ani, neputînd strînge decît 50.000 fl. cu toate adunările anuale, este o dovadă, că sau nouă ne lipsesce înflăcărarea pentru scopuri culturale-naționale, sau că idea nu este în deajuns potrivită și înțeleaptă, ori că căile, pe care caută să se întrupeze, nu sînt cele ade-vărate.

Cu oare-care rezervă ție, că idea nu este din destul potrivită și înțeleaptă.

Nu este potrivită, fiindcă în fiecare an se țin adunări generale împreunate cu „ban-chete și cu baluri“. În aceste vremuri grele ar pute lipsi banchetele și balurile. De ce? O înțe-lege fiecare. Ori așa mai pe ascuns, nu sînt și aceste „scopuri de ale adunărilor?“

Ei, dar' e grozav de plăcut, de frumos, cînd te vezi sîrbătorit în fiecare an de atîți oameni. E amețitor de a presida ședințe, care merg pe un șablon sec; de a sta în fruntea mesei și de a asculta laude nemeritate. Căci ori-cum, omul e tot dărnice de vorbe, și pen-tru ochii lumii îți aruncă sarcini grele în spate, pe care însă nu le-ai purtat, și te învredni-cesc cu lucruri, pe care nu le-ai sîvîrșit!

Banchetele, balurile, serenadele sînt chiel-tueli zadarnice, nemotivate, fără nici un în-țeles, care hrănesc numai ambițiunea și deșer-tăciunile unor oameni nepătrunși de mica lor însemnătate, de puțină și slaba lor activitate și de și mai puținul lor spor în cele naționale și culturale.

Și nu este înțeleaptă idea, pentru-că încă n'am bătucit drumurile, care să ne ducă la realizarea ei, încă n'am agonișit materialul re-cerut la zidirea teatrului, încă n'am format o școală, mai bine școale, care să ne dea pu-teri spre a le susține.

Ba ce e mai mult, nici nu vrem să scim de aceste. Însă precum adunările au dat vieață societății, așa ar trebui ca și societatea să dea un impuls, o îndemnare publicului spre o mai mare opintire, spre mai mult interes. Și eată idea se clătina!

Să punem însă cazul, că teatru este zi-dit ori că se ajutură o trupă ambulantă. Dar' în teatru ce se va juca, ce repertoriu va avé? Dar' cine va juca, unde sînt actorii?

Că nu ne stă nouă bine să ne împe-năm cu lucruri străine, ci ar fi chiar rușine, cînd noi zidind teatru ori ajutînd și susținînd o trupă de actori, n'am avé piese proprii ale noastre. Și eu cred, că stăruind, dînd pri-legiu de lucru, ajutînd munca literată teatrală, ar fi unul din scopurile cardinale ale socie-tății pentru fond de teatru român. S'a făcut aceasta până acum?

Să nădăjduim însă, că se va face de acum înainte. Să nădăjduim, că se va pro-cede altmîntrelea, că se vor bate alte drumuri. Numai de n'ar fi nădăjdea aceasta cu puțină mîngăiere împreunată!

Că nu țiecem aceste numai dela noi, ci în mare parte sînt cuvintele celui mai verde și mai harnic Român de prin părțile noastre.

Astfel idea mai mult de rușinea nea-mului ne înflăcărază și ne face ca să ne dăm trudă și să simlăm entuziasmul. Ear' acea-sta e un semn foarte caracteristic, pe care ar trebui pus mai mult preț, care n'ar trebui trecut numai așa cu vederea, că nouă ne strică și mult zădărnicesc.

*

Precum se știe, adunarea s'a ținut în anul acesta în Caransebeș, ear' Caransebe-șeni s'au străduit ca oaspeții să fie bine pri-miți și îngrijiiți și să le cauzeze oare-care mo-mente de plăcere, de distracție! Curios! Va să ție, dacă n'ar fi concerte, baluri, ban-chete, serenade, nici n'am cerceta „adunarea“. Mă înemuet chiar să ție, că foarte puțini au venit la adunare din interes pentru ea, și e de însemnat, că oaspeții mulți și cu trecere, oameni cu autoritate n'au fost.

Pildă de interes față cu adunarea!

Înainte de a se ție ședința primă, după un obicei de tot neînțeles, trebuia să se aleagă o deputațiune, care să invite pe dl v.-președinte de a avé atîta bunătate, ca să se ostenească și să deschidă ședința, dar' mai nu era cine să fie trimis.

Și a venit domnul vice-președinte și a deschis ședința prin o cuvîntare plină de idei bîtrîne, îmbrăcate în cuvinte vechi.

Îmi e greu, să descriu ședințele mai departe, ședințe care de fel nu excită interes în public, nu-l agită, nu-l înflăcărază pen-tru idea teatrului, ba ce e mai mult, nici nu-l luminează în privința scopului. Ear' publi-cul, dacă e cu cea mai încordată atențiune, iese afară cu o impresiune nu prea plăcută și cu păreri confuze.

În a doua ședință s'a cetit disertațiunea: „Pesimismul în poeziile lui Emi-nescu“ a dlui V. Goldis.

Temă deosebit de frumoasă și destul de bine dezvoltată, dar' nu prea acomodată. A vorbi despre Eminescu unui public, din care abia câțiva îl cunosc, a vorbi însă astfel, ca toți să înțeleagă și pricepînd, publicul să în-drăgăască poeziile lui, — e foarte bine, e de recomandat.

Dar' e greșit a vorbi despre pesimis-mul celor mai adînci poezii ale lui unui public, din care mare parte nici nu le-a răsfoit măcar.

În cazul prim, cum am ție, publicul înțelegînd, îl îndrăgăse; în al doilea cas oa-menii ascultă, ascultă, dar' nepricepînd; ție: „Frumos, frumos, dar' e greu de priceput“.

Dar' oare nu ar fi bine, ca în locul astor fel de disertațiuni să se cetească lucrări premiate de societatea pentru fond de tea-tru român?! Și prin aceasta oare nu s'ar da publicului un impuls, oare nu l'ar mul-țumi, entuziasmîndu-l chiar pentru faptele lui?!

Duminecă în 29 Septembrie n. s'a ținut concertul și teatru al de corul din Chiseteu și de cel din Caransebeș.

E destul să auzi, că corul din Chiseteu face ceva cît se alerge, să asculte și să vezi. Și îndrănesc chiar a susține, că corul din satul Chiseteu e cel dintîiu cor românesc în toată Austro-Ungaria.

A cîntat, ear' noi tăcuți l'am ascultat și răpiți l'am admirat. E destul atîta și aceea, că disciplina lui puțin coruri o au. Do-vadă e, că rupîndu-se podinele dela scena improvizată și mai aprinđîndu-se o lampă, precînd damele țiepau și bărbații se sculau în în picioare, — corul, sub conducerea harnicu-lui preot Șepețianu, cînta fără a greși și fără a se teme mai departe.

Tot corul din Chiseteu a jucat și piesa teatrală a dlui Vulcan: „Ruga dela Chiseteu“. Interpretarea a fost excelentă și poate fi mîn-dru dl Vulcan, că piesa d-lui a fost atît de bine jucată.

Piesa în sine e slăbă și nu cuvintele dlui Vulcan, ci cuminția și poezia țeranului român au produs atîta efect. Subiectul piesei e vechiu ca lumea și descris de alții chiar și ca comedie cu mai mult succes. Afară de aceea spiritul și humorul sînt adese încărcate cu tri-valitate.

Unicului glas, care a strigat după fini-rea piesei: „Să vedem pe autorul“, fi ție: nu pe autorul, ci pe popa Șepețianu și pe plu-garii lui coriști să-i strigăm, să-i vedem și să-i ascultăm, că ei sînt sala noastră, că ei ne ridică, că lor avem să le mulțumim atîtea coruri în Banat și Ungaria!

A urmat apoi declamarea poeziei „Co-riolan“ de dl D. Tîrfeloagă, împreunată cu două tablouri.

Precînd de frumos și de bine a cîntat dl Tîrfeloagă cele două cîntece de bariton, scoțînd astfel din noroiu, cum s'ar ție, co-rul din Caransebeș, pe atît a declamat de slab poezia.

Tablourile însă au fost minunate, schi-țarea și interpretarea lor au fost deservite și de mult folos pentru public, dacă toți le-ar fi înțeles pe deplin.

Ar fi nesocotință, ba și mai mult, dacă n'am amintit, că bătrînul nostru arhieru, dar' prelatul cu sufletul tîner, Ilustritatea Sa dl episcop Nicolae Popea a luat parte cu viu interes și la ședințe și la concert și teatru. Pretutindenea întîmpinat fiind cu rîsplată vredniciei Sale, cu iubire și puternice strigări de: „Să trăească“.

Ilustritatea Sa și oameni ca neobositul și aprigul nostru luptător național C. Brediceanu au ridicat vađa adunării și i-au dat un timbru sîrbătorec și mai național.

Balul a fost bine arangiat și cercetat.

Nici costumele răpitoare naționale n'au lipsit.

Atât! Și dacă adunarea n'a mulțumit pe mulți, concertul, corul din Chiseteu și ba-lul vor fi produs poate impresiuni bune și vor fi așîțat ceva interes mai mult pentru socie-tate și pentru viitoarele adunări.

Niță dela Lugoj.

CRONICĂ.

Venătoarele de Curte din Stiria. Se serie din Mîrzsteg cu data de 2 l. c., că în acea ție a avut loc prima venătoare de Curte la Mîrzsteg. La venătoare iau parte: Monar-chul, Principele Leopold de Bavaria, Marele-Duce Ferdinand de Toscana, generalul-adjutant contele Paar și majorul de Hartmann. Timpul e frumos.

O carte scrisă de Maiestatea Sa Împărăreasa-Regină. „Oesterreichische Volks-zeitung“ spune, că preste câteva săptămîni va apăre o interesantă descriere de călătorie, o carte intitulată: „Ein Herbst im Süden“, scrisă în parte de Maiestatea Sa Împărăreasa-Regină și Archiducesa Maria Valeria. Cîteva de-semnuri din carte sînt făcute de Archiducele Salvador.

Numire. Ministerul reg. ung. de ju-stiție a numit pe practicantul în drept dela ju-decătoria cerc. din Brașov, Ștefan Zăkarias, de vice notar la judecătoria cerc. din Șercaia.

Dela spitalul „Carolina“ din Cluj. Ministerul reg. ung. de interne a numit pe Dr. Anton Kovaltsik de medic secundar la spitalul „Carolina“ din Cluj.

Oficiul polițenesc al Sibiului. În decursul lunii Septembrie a. c. s'au anunțat 186 de înși la poliția din Sibiu pentru pe-trecere mai îndelungată în oraș. Circulația străinilor la hotele a fost de 700 persoane; schimbări de domiciliu în această lună au fost 1881. Pentru scandaluri, abuzuri și călcări de lege s'au pedepsit 12 înși.

Încuragierea sovinișmului. „Hunyad“ dela 28 l. c. scrie: „În afacerea gimna-siului clandestin cu limbă germană din Petroșeni, ministrul de culte și instruc-țiune publică a făcut deia dispozițiuni precăt de energice, atît de patriotice. După-cum ni se împărtășesce, ministrul a dat ordin, ca acest institut clandestin să se sisteze activitatea; o asemenea ordonanță a emis și directorul de studii suprem din Sibiu. Comitatul Hunedoarei încă este incunoscînt de această re-soluțiune“.

Focul din Avrig. Am adus ieri șireea, că în Avrig a izbucnit focul și mai multe case au ars. După-cum sîntem informați, fo-cul a izbucnit dintr'o șură; fiind vînt, focul s'a întins repede preste edificiile din impre-giurime și în scurt timp 40 case ardeau deodată. Au alergat pompieri din Bradu, Raco-vița și Săcădate și au localizat focul; batalio-nul de vînători Nr. 28, care era încurtatul preste noapte în Avrig, a ajutat și el la stingerea focului. Dela 2 oare după ameați fo-cul a ținut într'una până la 7 oare seara. Dintre cele 40 de case numai una singură era asigurată. Mulți dintre economii, ale căror case au ars, sînt rămași pe drumuri numai cu hai-nele pe ei, acum cînd se apropie iarna.

Virilistii din comitatul Torontalului. Lista virilistilor din comitatul Torontalului arată sume atît de mari, încât se poate ție, că din acel comitat sînt cei mai avuți proprie-tari în Ungaria. Primul virilist, contele Andrei Csekoni, plătesce pe an dare directă 86.081 fl., contele Harnaucour 48.809 fl., me-tropolitul-cardinal din Agram Mihailovics 33.421 fl., contele Karacsony 30.511 fl. În-tre virilisti în locul al doisprezecelea stă Archiducele Iosif cu 9615 fl. Între cei 16 viri-listi primi, 12 sînt conți.

Hymen. Dl George Moroșan-Mihăiescu, absolut în teologie din Bucovina, își va sîrba cununia cu domnișoara Elisaveta Mănescu la 1/13 Octombrie a. c. în biserica Sfîntului Ni-colae din Cămpulung.

Spitalele din Viena. În decursul sîp-temăniîi dela 22 până la 28 Septembrie a. c. în spitalele civile din Viena au fost supuși trac-tamentului medical 3766 de bolnavi, dintre care 705 au fost vindecați, 78 au murit, și mai departe sub cură au rămas 2983 de înși. În acest timp s'au bolnăvit în Viena: 8 per-soane de difterie, 3 de apîndere egipteană de ochi, 5 de lungoare, 7 de varicelă, 16 de scarlatină, 36 de pojar, 8 de tuse măgărească, 20 de colică și 3 de friguri.

Atragere atențiunea cetitorilor nostri asupra extrasului din catalogul librăriei W. Krafft din Sibiu, pe care-l dăm ca suple-ment la Nr. de ađi al ăiarului nostru.

Teatru. Alaltăieri s'a prezentat o no-vitate: „Die Wilde Jagd“ (venătoarea sîl-batică) de Ludovic Fulda. Această comedie s'a reprezentat, se ție, cu mare succes pe scena din Berlin și în cîrînd are să se repre-senteze ca novitate și în teatru de Curte din Viena. Preste tot luat, piesa corîspunde pe deplin unei comedii de salon și cuprinde o mulțime de lucruri, care se petrec în vieață și pe care le întîmpinăm atît de des în foarte multe familii. Un docent privat de istoria universală se înamorează de o artistă în pic-

tură și amândoi se iubesc fără de a fi siguri unul de iubirea celuilalt. La balul de casă la un banchier, care e mereu ocupat cu afacerile sale, care nici atât timp nu are să-și primească oaspeții, și care primește îndată-ce se începe balul o telegramă și trebuie să plece cu trenul accelerat din aceeași seară, li-se dă profesorului și artistei privilegiu de a se declara, și în momentul când se îmbrățișază îi observă un bătrân consilier medical, cel mai caracteristic tip dintre toate persoanele, la ale cărui serate de teă își făceau tinerii multe oare plăcute. Acesta îi declară numai decăt în fața tuturor oaspeților de fidanți. Cășatoria acestei părechi se face însă una dintre cele mai nefericite. Ea trăia numai pentru arta ei și cerceta cele mai elegante baluri și petreceri, precând el lucra ziua noaptea la un op istoric, pe baza căruia credea să fie numit profesor de universitate. Ei nici-odată nu aveau timp unul pentru altul și, ceea-ce e soartea multor bărbați, el era mai mult bărbatul ei, decăt ea femeia bărbatului său. În sfârșit îi sosese numirea de profesor. Dar bucuria pentru acest eveniment îi pere, îndată-ce află, că soția sa, prin influența unui vechiu curtesan al ei, a unui tânăr baron, i-ar fi câștigat numirea de profesor. Prin aceasta se simțese vătămât în ambiție, mai devine și jalus, se ceartă cu nevastă-sa și în urmă decădă și el și ea, că nu mai pot trăi împreună. Fiecare se duce la bătrânul consilier medical să se plângă. Acesta tocmai își sërba la o ceașcă de teă credința fetei sale cu un tânăr negustor, amic al profesorului de universitate. Artista ține, că bărbatul ei a alungat-o dela casă și cere un curat la consilier. După ea sosese bărbatul și se plângă, că nevastă-sa l-a alungat pe el dela casă și cere o mică odăiță, unde poate să studieze neonturbat. Bătrânul medic satisface amândurora și fiecare îi spune, că se vină la masă atunci, când va da el semn cu clopoțelul. În felul acesta cei doi soți, fără să știe unul de altul, se întâlnesc la aceeași masă, unde își petrecură mai nainte atâtea momente plăcute. Într-aceste fiitorul ginere al medicului aduce un diar, în care se spune, că prietenul sa a fost numit profesor numai pe baza numelui ce i-a făcut opul lui istoric. Astfel soții se împacă și promit a avé de aci înainte mai mult timp unul pentru altul. — Intențiile autorului au fost bine interpretate și atât dnul Swoboda (Crusius, banchierul), cât și dl Rottmann (Dr. M. Weiprecht, docent privat de istorie), dl Iuliu Niedt (baron Troll-Felsenstein); au fost des aplaudați; dl Trausch (Paul Krüger, negustor), dl Indra (Dr. Barry) și dsoara Toni Robe au fost aplaudați de repetite ori chiamiți pe scenă. Onoarea cea mai mare compete însă la toată întâmplarea dlui Freytag (consilierul medical Liebenau), pe care l-a și distins publicul cu aplause frenetice bine-meritate.

VARIETĂȚI.

(O femeie-fenomen) Un doctor francez a făcut un raport în privința unei dame, pe care a observat o mult timp și care se bucură de curioasa facultate de a pute mișca ochii independent unul de altul: precând unul se mișcă la dreapta, celalalt stă pe loc.

Ea spune, că din copilărie făcea asemenea exerciții oculare și prietenile petreceau uitându-se la aceste mișcări curioase.

În timpul acestor mișcări desordonate, femeia vede numai cu un ochiu, ear' cu celalalt nu. În stare ordinară însă vede bine cu amândoi ochii.

Același doctor spune, că a asistat la New-York la conferințele unui naturalist, care se servia deodată de amândouă mâinile; precând cu o mână făcea pe tablă cu creta partea dinainte a animalului, cu cealaltă făcea partea dinapoi.

În sfârșit doctorul mai citează cazul unei familii, în care membrii ei nu puteau face vre-o mișcare cu o mână, fără-ca și cealaltă să nu se miște în același sens.

(Parola Țilei în Paris) este un joc de cuvinte compus în acrostich. Turnul Eiffel, firesce, e cheia acrostichului, care și tradus românește e același. Eată-l:

Expoziție
 Internațională
 Franceză,
 Fraternitate,
 Egalitate și
 Libertate.

(Noutate hazlie). Dna X.... a rămas veduvă...

— Crede, doamnă, — îi ȝise un domn — că iau parte la durerea d-voastre... Perderea unui soț ca al d-voastre e...

— În adevăr, era un om foarte vrednic... și apoi, o asemenea nenorocire e în totdeauna foarte mare, căci scii ce perȝi, dar nu scii ce vei ȝăsi!

Dile de chin

Sosesc pentru ori-și-care om, care e cuprins de reumatism și podagră, în lunile de toamnă, pentru-că, precum se știe, aceste boale chiar în acest timp al anului se ivesc cu mai multă putere. E deci de recomandat, ca fiecare să se ferească de timpuriu și să folosească mijloace, care nu numai împedecă aceste atacuri puternice de boală, ci îndepărtează totodată boala din corp de tot și pentru totdeauna. Podagra și reumatismul se pot vindeca numai prin tratament intern, și anume prin un remediu, care împedecă formarea de acrimi, delătură acrimile din sânge și restabilește o funcțiune normală a ficatului și a organelor de mistuire.

Frecări, alifie și alte mijloace externe pot cel mult să aducă domoliri temporale contra durerilor acute, dar' nici-când nu curează boala. E în general cunoscut, că „Safe Cure a lui Warner“ e cel mai bun remediu contra acestor boale și abia vei ȝăsi vre-un loc, de unde să nu laude una sau mai multe persoane puterea vindecătoare a acestei medicime, prin care ele s'au vindecat, după-ce toate celelalte mijloace au rămas fără rezultat.

După o scurtă folosire a acestei medicime se va convinge fiecare de puterea ei vindecătoare și că o cură fundamentală cu ea vindecă și cele mai rezistente casuri.

Se poate procura din apotecele cunoscute.

Din public.)*

Convocare.

Cu provocare la §. 9 alinea a doua din statute, prin aceasta se conchiamă adunarea generală extraordinară a reuniunii române de cântări din Sibiu pe *Luni 25 Septembrie (7 Octomvrie) a. c. seara la 6 oare* în localitatea de probe din institutul archidiececan pedagogic-teologic de aici.

Obiecte de pertractare:

Alegerea de președinte în locul devenit vacant prin renunțarea alesului președinte Dr. Aurel Brote.

Din ședința comitetului reuniunii române de cântări din Sibiu, ținută la 19 Septemvrie (1 Octomvrie) 1889.

Mateiu Voilean,
pres.-substit.

Ioan Stroia,
not.-subst.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Innsbruck, 4 Octomvrie n. Înaintea școalei de cadeți a explodat o petardă, fără a pricinui vre-o pagubă.

Copenhaga, 4 Octomvrie n. Țarul vine în 10 Octomvrie la Berlin.

Belgrad, 4 Octomvrie n. Guvernul s'a hotărât a aduce afacerea Nataliei înaintea Scurpcei.

Laxenburg, 4 Octomvrie n. Organul arhiepiscopului combate proiectul de căsătorie al prințului ereditar de Nassau cu princessa Margareta din Prusia și declară, că poporul nu voescce să recunoască decăt o princesă catolică.

New-Orleans, 4 Octomvrie n. Vaporului „Gorona“ i-a plesnit cazonul pe Mississippi; 40 persoane au fost ucise.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Luzern, 5 Octomvrie n. Milan a sosit și rămâne aici ȝece ȝile.

Paris, 5 Octomvrie n. Carnot a primit pe ministrul de externe al României Lahovary și pe președintele de senat Florescu.

Constantinopol, 5 Octomvrie n. Anunțând visita împăratului german, foaia oficială „Tarik“ accentuează, că prin aceasta se întărește și mai mult legăturile de prietenie dintre cei doi monarhi și bunele relațiuni ale ambelor imperii.

New-York, 5 Octomvrie n. Insula Carmen din Golful Mexico a fost cercetată de un cyclon groasnic: 27 năi au suferit naufragiu, 125 case s'au surpat și există temerea, că vor fi și numeroase perderi de oameni.

Londra, 5 Octomvrie n. Cu privilegiul adunării impiegaților dela tramway, lordul Rosenberg a ȝis, că durată prea mare a lucrului e o rușine pentru civilizațiune; a arătat asupra puterii strugarilor, care putere dovedescce o coalițiune în contra apăsării. Adunarea a acceptat rezoluțiunea pentru reducerea duratei lucrului la 12 oare.

Bibliografie.

Compendiu de meteorologie, de Dr. A. P. Alexi, profesor la gimnasiul superior rom. din Năsăud, cu 4 stampe (19 figuri), 177 pagine.

Din precuvântare se vede, că autorul a extras această lucrare din raporturile gimn. de pe anii școlastici 1887/8 și 1888/9 numai în 100 ex.

Cartea se împarte în 2 părți și are următorul sumar:

Partea I. Însemnătatea, dezvoltarea istorică și foloasele practice ale meteorologiei, apoi dezvoltarea ei la diferitele state, pr.: Austria, Ungaria, România, Germania, Olanda, Marea-Britanie și Irlanda, Rusia, Belgia, Danemarca, Elveția, Norvegia, Svedia, Francia, Italia, Statele-Unite din America, Portugalia. Arată apoi dezvoltarea meteorologiei prin conferențe și comitete meteorologice internaționale.

Pe urmă arată foloasele practice ale meteorologiei.

Partea II. Elementele meteorologice și îndrumările pentru facerea de observațiuni meteorologice.

Mai întâiu tractează despre aerul atmosferic. Măsurarea presiunii aerului atmosferic cu barometrele. Despre căldura aerului și măsurarea ei. Variațiunea raportului de insolatiune în decursul anului și cea cauzată prin insolatiunea de preste ȝi. Despre anotimpuri și variațiunile cauzate prin referințele climatice. Despre termometre. Instrumentele despre măsurarea temperaturii pământului, pentru determinarea temperaturii isvoarelor, a ruriilor și a mărilor.

Despre Hydrometre, Hygrometre și Psychrometre. Variațiunea umidității aerului preste ȝi, preste an și din diferitele ȝinuturi.

Despre rouă, brumă, neguri, nori, ploaie, omet, mazărie etc. Aparatele despre măsurarea hydrometorelor (Pluviometre) a evaporațiunii și a filtrațiunii apei.

Despre vânturi, furtune, uragane, direcțiunea vânturilor și intensitatea lor. Afiarea acestora (girueta). Alte fenomene. Pe urmă despre îndrumările la facerea de observațiuni și despre calculările meteorologice.

Cartea se află în deposit spre vânzare la librăria „Concordia“ din Năsăud.

A apărut o broșură de domnul Zamfir Filotti sub titlul: *Mădăstirea Cocos, regiul proprietății la Dobrogea. Violarea dreptului de proprietate și desprețuirea legilor de ministerul domeniilor*. Se găsește la toate librăriile din capitală.

Călindarul ȝilei.

24 Septemvrie (6 Oct.)

Iulian:

Tecla

Gregorian: Bruno.

Soarele: răsare 6.15, apune 5.18.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 5 Octomvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 757.4)	Diferența din preȝiș	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiua vântului
727.8	-2.8	+3.6	+14.1+2.8	NV

Din țeară, 3 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm. în mon.	Temperatura Celsius	Vântul direcțiua și ȝila
Budapesta	752	+11.6	—
Sătmar	755	+15.8	S 4
Cluj	757	+7.8	S 1
Orșova	757	+11.1	S 1
Timișoara	—	+15.4	SV 1
Arad	754	+14.6	V 2
Panciova	752	+15.2	SV 4

Sosiți în Sibiu.

La 5 Octomvrie n.

Hotel „Împăratul Romanilor“. Dr. Stefan Morvai, din Cluj. M. Lukács, comerciant din Viena. M. Farkas, student academic din Budapesta.

Hotel „Meltzer“. V. Olteanu, avocat din Blaj. Gyulay, sublocotenent din Juda-mare. M. Aranyossy, notar din Frâna. M. Maurer, din Ghiertan. A. Lendvay, pretor-suprem din Mediaș. G. Sándor, voluntar. A. Kun, din Brașov. I. Stefes, ospătar din Brașov.

Hotel „Haberman“. Anna Knopf, din Cincu-mare. I. Natzi și O. Farkas, muzicanți din Murș-Osorheiu.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Duminecă, 6 Octomvrie 1889:

Abonament.

Abonament 2.

Pentru prima-dată

„Der Hofnarr“ (Nebunul de curte).

Operetă în 3 acte, de Wittmann și Bauer. — Musică de Adolf Müller jun.

Luni, în 7 Octomvrie 1889.

Abonament.

Abonament 3.

A doua-ora:

„Troubadour-ul“.

Operă în 4 acte de Salvatore Commazzone, tradusă în limba germană de Henrie Proch. — Musică de Iosif Verdi.

Economie.

Tirgul de vite din Seliște, din cauza boalei de gură și unghii ce s'a ivit între vitele de acolo, deocamdată nu se va ȝine. Nu numai tirgul de vite ce cade pe 3—6 l. c., dar' nici cel general de țeară ce cade pe 7 nu va avé loc. Despre ȝinerea unui tirg suplinitor se va publica la timpul seu.

Recolta în Ungaria. Pe basa rapoartelor sosite în săptămâna trecută la ministerul de agricultură reg. ung., recolta porumbului de-a stânga Dunării a fost după locuri foarte diferită, în calcul mediu însă în toată privința mulțumitoare. De-a dreapta Dunării producțiunea a fost pe unele locuri slabă, în general însă mediocră și a suferit de timpul ploios. Între Dunăre și Tisa culesul, care era aproape de a fi terminat, a fost împedecat prin timpul ploios. Resultatul e cantitativ și calitativ mulțumitor. De-a dreapta Tisei recolta e mediocră, pe unele locuri bună. De-a stânga Tisei a cauzat ploaia multă pagubă. Recolta, după rezultatele de până acum, în general se poate privi de mediocră. Între Tisa și Murș a întârȝiat ploaia deasemenea lucrările, resultatul în ce privește calitatea e pretutindenea foarte bun, cantitativ însă mai mult nemulțumitor. În Transilvania coacerea porumbului e întârȝiată din cauza rēceli, pe unele locuri e încă verde, pe altele foarte frumos, așa că în calcul mediu e de așteptat o recoltă mediocră. Napii de zăhar și de nutreț s'au mai îndreptat încâtva și promit o recoltă mediocră și pe unele locuri bună. Culesul viilor parte s'a început, parte s'a și terminat. De-a stânga Dunării resultatul cantitativ e bun, calitativ mediocru, de-a dreapta Dunării slab, între Dunăre și Tisa în ce privește calitatea nu correspunde așteptărilor. De-a dreapta Tisei culesul e mulțumitor, de-a stânga mediocru. În Transilvania resultatul se arată mulțumitor.

Import de rimători unguresci în Germania. Din Beuthen, în Silesia-de-sus, i-se scrie ȝiarului „Schlesische Zeitung“ cu datul de 26 Septemvrie n. următoarele: Nu mai puțin ca 1063 de rimători unguresci grași în 25 de vagoane au fost introduși ieri prin negustorii de vite din Silesia-de-sus în abatoriul de aici. Aceia au fost așteptați nu numai de măcelarii de aici, dară și de numeroși de din afară, între acestia și din Berlin și München. După descurcarea afacerilor, plătindu-se după greutate de 100 chilograme vieță până la 84 marce, — așadar cam cu 4 marce mai puțin ca la transportul din săptămână precedentă, — s'a procedat imediat la tăiatul mai multor sute. Un comerciant mare berlinez, care a fost sosit cu propriile sale calfe de măcelari, a dispus imediat a se tăia până la 100 rimători și astăȝi a se încărca pe tren. Un însemnat transport de carne a fost încărcat și în Posen. S'ar pără, că aici ar voi a se desvolta un însemnat export de carne. Construirea abatoriului de aici, până acum încă cel mai mare stabiliment de felul acesta în Silesia, trebuie să apară și pentru astfel de treburi cel mai acomodat.

Prețul mărfurilor.

Țiața din Sibiu, 4 Octomvrie Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 5.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 5.—, seacăra 70 până 75 chilo fl. 3.90 până fl. 4.30, orz 62 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovės 42 până 60 chilo fl. 2.10 până fl. 2.70, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.70 până fl. 5.10, mėlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semēnță de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, linteă 78 până 82 chilo fl. 7.50 până fl. 8.50, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 58.— până fl. 60.—, unsoarea de porc fl. 59.— până fl. 60.—, sēu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sēu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu. fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.30 până fl. 1.60, cânepă fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.50, spirțul p. 100 l. 5% până 55 cr., carnea de vită chilo 40 cr., carnea de vițel 36 până 40 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., onă cu 10 lb până 18 cr.

Țiața din Mediaș, 3 Octomvrie Grâu hectolitru fl. 5.— până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.40 seacăra fl. 3.40 până fl. 3.60; orȝul fl. — până fl. —; ovėsul fl. 2.30 până fl. 2.50; cucuruz fl. 3.50 până fl. 4.20; semēnță de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.50; mėlaiul hectolitru fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 4.75 până fl. 5.—; fasolea fl. 4.75 până fl. 5.—; linteă fl. — până fl. 5.—; chiminul (sēcraua) fl. 40.— până fl. 50.—; sēu brut 100 kilograme fl. 20.— până fl. 24.—; lumini de sēu versate fl. 36.— până fl. 38.—; unsoarea de porc fl. 60.— până fl. 65.—; slămina fl. 60.— până fl. 64.—; cânepă fl. 38.— până fl. 40.—; fēnul fl. 1.20 până fl. 1.50; săpunul 100 bucăȝ fl. 20.— până fl. 30.—; spirțul gradul 55 cr.; carnea de vită chilo — până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.; carnea de porc — până 48 cr.

Tirgul de rimători în Steinhilber. În 3 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bētrâni grei 45.— cr. până 45½ cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48½ cr., de mijloc 46.— cr. până 47½ cr., ușori 44.— cr., pînă 45.— cr., marfă țărănească, gră — cr., pînă 45.— cr., de mijloc 44.— cr., până 45½ cr., ușoară 42.— cr., până 45½ cr., românești, de Bakony grei 43.— cr., până 45½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., pînă — cr., transito sērbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transito ușori 47.— cr. până 47½ cr., îngrășăȝi cu ghindă — cr. până — cr. per 40. cumpēniȝi dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 3 Oct. 1889.

Săminte	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățeneș, nou	—	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	8.55	8.75	—	—	—
Grâu de Pesta	—	8.50	8.70	—	—	—
Grâu de Alba-regală	—	8.15	8.25	—	—	—
Grâu de Bácska	—	8.55	8.60	—	—	—
Unguresc de Nord	—	6.75	7.—	—	—	—
Săminte, vechi ori noue		Soful		Cantitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
					dela	până
Săcară				70—72	6.90	6.95
Orz		Nutreț		60—62	5.90	6.—
"		de vinars		62—64	6.80	7.10
"		de bere		64—66	7.35	8.50
Ovės				39—41	5.25	5.70
Cucuruz (porumb)		bănăț.		75	5.—	5.—
"		de altoșiu		78	4.70	4.75
Hrișcă		"		—	5.40	5.75
Marfă pe termen.	Grâu	de primă.		9.—	9.02	
	"	de toam.		8.39	8.41	
	Cucuruz	Iul. Aug.		4.81	4.83	
	"	Maiu-lun.		—	—	
	Ovės	de toam.		5.30	5.41	
		de primă.		—	—	
Produse diverse		Solu			Cursul	
					dela	până
Prețul pe 100 chilogram.	Sem. de trif.	Lucernă ungurească			52.—	56.—
	"	franceză			—	—
	"	italiană			—	—
	"	roșie			52.—	56.—
	Oleu de rap.	rafinat			36.—	38.—
	Oleu de in				—	—
	Uns. de porc	dela Pesta			64.50	65.—
	"	dela țeară			53.—	54.—
	Slănină	svēnțată			59.—	60.50
	"	afumată			56.—	57.—
	Sēu				33.50	34.50
	Prune	din Bosnia, în buți			—	—
	"	din Sērbia, în saci			10.25	18.50
	Lictar	slavon, nou			16.50	16.75
	"	bănățeneș			16.—	16.25
Nuci	din Ungaria			—	—	
Gogoși	unguresci			—	—	
"	sērbesci			—	—	
Miere	brută			29.50	30.—	
"	galbuiă străcurată			33.—	34.—	
Ceară	de Rosenau			118.	120.	
Spirit	brut			14.—	15.—	
"	Drojdințe de spirit			18.—	18.—	

Nr. 1756—1889.

[790] 1—2

Publicațiune.

Construirea podului nou din lemn preste riul „Cris” în comuna Brad se dă în licitațiune publică, ținând în **27 Octomvrie a. c. st. n. la 11 oare a. m.** la casa comunală. Prețul exclamării e statorit cu 3173 fl. 73 cr.

Doritorii de întreprindere sînt recercați a se presenta la acel termin, provăduți cu 5% dela suma de exclamare ca vadiu, eventual de a-și așterne ofertele închise și provăduțe cu cele 5% vadiu. Condițiunile de licitațiune, planul și preliminarul de spese se pot vedea ori-și-când — până la terminul desfipt — la antistia comunală din Brad.

Brad, (com. Huned.) la 2 Oct. n. 1889.

Antistia comunală.

Un forestier, sas

de 35 de ani, destoinic în specialitatea sa și care are în Germania bune isvoare de vîndare pentru lemne de clădit și scoară de stejar, basat pe cele mai bune recomandățiuni și atestate, caută loc de forestier în Ungaria. [788] 2—2

DI forestier Korselt din Zittau în Saxonia este bucuros aplecat a da despre mine deslușiri mai deaproape.

Ofertele sînt a se adresa la:

Adolf Zimmermann,

forestier în

Zittau în Saxonia, Grottauerstrasse Nr. 48.

Nu e medicament secret!

De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdja temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul tîuit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după-cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuițării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 30

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

A ieșit de sub tipar, cu litere latine:

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

= în versuri =

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

INSTITUT TIPOGRAFIC DIN SIBIIU

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

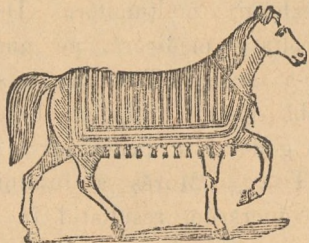
Istoria

preafrumosului fîcior de craiu și a preafrumoasei fete măiestre cu pîrl de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

Scuțiți-vă caii de umezeală și receală!

Depositol principal

al celei dintîi și mai mare

Fabrici de țoale de cai

trimite țoalele ei foarte solide, durabil lucrate, și grele și massive, cu următoarele prețuri ieftine de minune

Toale de cai prima

190 de centim. lungi, 130 centim. late, cu basă sură și bordure vioi, dese și călduroase, pro bucată numai

fl. 1.80

Țoale de birje elegante, galbene în culoarea pucioasei ori și sure

cu borduri împătrate negre-galbine ori albastre-roșii, circa 2 metri de lungi și 1½ metru de late, pro bucată numai

fl. 2.80

Splendide țoale domnesci duble galbine

se pot întrebuița și ca covoare strălucite, pro bucată numai

fl. 3.80

Sute de adrese de recunoștință.

„Ai bunătațe și trimite cât se poate mai în grabă pe seama escadronului alte 10 bucăți de țoale galbine în culoarea pucioasei a fl. 2.80, ca și mai înainte”.

Regimentul de ulani c. r. Nr. 4, Împăratul Francisc Iosif, al 7-lea escadron.

Trimite numai decât în toate părțile pe postă, calea ferată ori naie prelungă rambursă postală ori trimiteră înainte a prețului. — Adresa:

Pferde-Decken-Fabricks-Niederlage**Edmund Rauscher,**

Wien, Weissgärber Nro. 20, Wien.

[781] 2—12

P. T.

Sibiu, în Septemvrie 1889.

Am onoare a Vă aduce la plăcuta cunoștință, că eu am cumpărat prăvălia de specialități, de mărfuri de material și colori, aflătoare în piața de aici Weinanger Nr. 4 (strada brânzii) sub firma „Gustav Gürtlers Filiale” și că eu sub firma împotocolată după lege

Frideric Homm

voiu conduce și mai departe această prăvălie.

Eu 'mi-am făcut în prima linie de principiu, ca să țin în deposit totdeauna numai mărfuri de cea mai bună calitate, și mă voiu nîsuî ne-contentit să câștig încrederea p. t. mușterilor mei prin prețuri ieftine și prin serviciu cât se poate de atent.

Permiteți-mi dară, ca să Vă ofer prin aceasta serviciile mele, și eu mă voiu bucura mult, dacă D-Voastre veți reclama cât de des serviciul meu.

Cu toată stima

Frideric Homm.

[791] 1—4

Piese muzicale de joc pentru pianoforte, pretutindenea predilecte, care se expediază prin rambursă postală (Nachnahme) dela

librăria lui Polátsek din Timișoara

Ivanovici, „Doloroso”, vals	fl. 1.— cr.
„Valse russe”	1.— „
„Riviera”, vals	1.— „
„Suspînul”, vals	1.— „
„La belle roumaine”, vals	1.— „
„Valurile Dunării”, vals	1.— „
Flechtenmacher, „La noi acasă”, cuadr. rom.	1.— „
Millöcker, „Neckarstrand”, vals	1.— „
Rosenzweig, „Ob ich dich liebe”, vals	1.— „
„Der erste Kuss”, vals	1.— „
„Er liebt mich”, vals	1.— „
Millöcker, „Laura”, vals	1.— „
„Traum”, vals	1.— „
„Carlotta”, vals	1.— „
Dellinger, „Maritana”, vals	1.— „
Ziehrer, „Wiener Madeln”, vals	1.— „
„Gigerl”, marș	—72 „
Sandurov, „Schumi Maritza”, marș	—72 „
Szentirmay, „Is, is, is”, esárdás	1.20 „

Trimiteându-se prețul înainte, expedarea se face franco. Toate cărțile și musicaliile, apărute ori-și-unde, se pot comanda prin noi.

La comande de preste 15 fl. acordăm un rabatt de 20%.

[763] 7—10

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pîpîruș Pîtru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pămîntul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un petitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vîntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcoitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mîrgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pîcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vîndătorilor. se dă rabatul cuvenit.